

شهره نچ!؟

ئەمى شارەم!
خۆزگەم بە خۆت،
بۆ ئە و ھەموو، گۆلە جوان و خۆشەويستەمى لە سەر رۆخسارت شين دەبن.

مەن بوو بلالی دەشتە، ميوە فشارى نەينەم
زەمەتکيشە و ھەفتەشو عارى نەينەم،

مەپرسە لە شەم بۆ دلى رەش ھەلگە راو، مەپرسە لە ئەستىرە بۆ پوولەکەمى بەژنى ئەو ئاسمانەم،
مەپرسە لە سپىرک بۆ زنگيانە دەخاتە گەردنى بى دەنگى ،
مەپرسە لە شاعىر بۆ ھەلوەدای سىحرى و شەمى نەدۆزرا و نەکو تراو،
مەپرسە لە شەم بۆ لە نيو دلى فرمىسکەکانى خويدا دەتوینەو و دەکوژیتەو،
مەپرسە، چاوەرئ بە،
ھەتا شەم پەيمانەکەمى پىر دەبى و دەز رىنگیتەو،
ئەوجار بە ئاسپايى، وەرە گۆئ رادىرە...

و ھەموو جارێک بە ئەسپايى خۆى خستە باوھشى ژوورکە، چاوەکانى بىرقەمى دەداو و مزگىنى و خەبرى خۆشى پى
بوو، لە دەورى کۆبووینەو. ئەو شەو لە ميوانىيەكى نەھىنى، کە ھىندىک شاعىرو نووسەر و رۆشنىبىر لە شارى تەوريز
پىکيان ھىنابوو، دەگەرايەو.
مەپرسە چاوەرئ بە، بە ئەسپايى گۆئ رادىرە....

لەو ميوانىيە کەس حە قى نەبوو، قاقەزو قەلم و ھەر شتىک و ھەکوو دەزگای تۆمارکردنى دەنگى پى بويایە، ئەو
دەکو ترا، نەدەکو تراو. بەلام ئەو ئىنسانە پىرۆزە، پىويستى بە وانە نەبوو، ھەر بەو ناقە جارکوتنە، شىعەرىكى زاتىرى و
حەنكى، ھەر لە سەرەتاو تا ئاخىر لە بەرکردبوو، بى ئەو دىرێكى بىپەرىنى ياخود و شەپكى بزر بکا.

ناغ دووگى يۆخ، پىشەر مەگە، زوود پىزگازى نەينەم
رازوو نىازى نەينەم، جاي نمازى نەينەم،¹

لەو رۆژەو، ھەر کە دەھاتەو مالى، کۆپلەيەكى نويى بۆ دەخویندینەو، کە ديار بوو لە ھە ستى پاک و خاوينى سەر
چاوەى دەگرت.....

مەن کە چىماغ بىلمەم، خەلىجى فارسى نەينەم،

ھەموو کاتىک قسەى تازەى پى بوو!

مەپرسە،

چاوەرئ بە،

با خۆر پىرچى ئالۆزى، ھەموو شاخەکانى و لاتەکەم داھىنى،
ئەو جار، بە ئەسپايى وەرە، گۆئ رادىرە،

تازە لە بىھدارى ھاتبوو، لە باخچەى مالى ھاوکارەکەمى بە قەرا چارەکەمەكى كوردى، سەوزى ھىنابوو. لە ناوھراستى
ژوورەکە دانىشتبوو، لە گەل ژن و كچىكى جىرانى خەرىكى سەوزى پاک كردن بوو.

دوو کەس لە ناکاو و ژوور کەوتن، پىکەننىک خۆشبيە سەردەم و چاوى و چاوەکانى بىرقەى داو و کوتى:
"ئەو ھەردوو کەنیشکە گەورەکانم ھاتنەو، وەرەن رۆلە ھەمەر درىژ بن، ئەو سەوزىيەم لە گەل پاک کەن."

ژن و كچە کە بە شەر مەو پىکەنن، بەلام ئەو قاقايەكى كىشاو بە خۆشبيەو کوتى:
شۆخى دەکەم، ئەوانە ھەر دووک كورى من.

ژبانی پر له چهره مسهری و ناوارهیی، پیکه نینی له بیر نهدر ده بووه، قسه خوش و له بهر دلان بوو. نهگهریش گهلنی دهکرد، پر له خوشهویستی بوو:

"نهو پیاوه ههموو روژیک کتیبیکم بو دههینه تهوه، له باره ی/ نهینیهکانی خوراک و قازانجی سهوزیجات/، نهوه منیش چووم کولیک سهوزیم بو هیناونه تهوه، ههر کووکی سهوزی بو دروست دهکم، با بیخووا بزائم قازانجی له کوئ دایه!" دیسان قاقاو پیکه نینیکی خوش.

"ناخه وه لا، چی بکهین لهو غه ربیه، به دهردی فارس که دهلین: بخند تا دنیا به رویت بخندد. / له بهر خاتری مندالهکانم نهبوایه، چم دهکرد لهو عهجه مستانه!"

چاوئیک له حهوشه دهکا. کورئیکی مندالکار به پهله خوی به ژووری حهوشه دهکاوه هاوار دهکا: نهی دایه گیان به قوربانتم، له کوئی؟

"فهرموو قوربان، نهوه کورمهکم بوته حاجی لهک لهک و ههموو روژیک دهچینه سهر نهو داره ی بهر دهرکی مالمان و لهوئ ههلدهنیشی."

رووی قسه کانی له دوو کوره گهرهکه ی بوو:

"روئه گیان، ئیوه و مکوو زیرو نالتوون وان، له سه رگل بن و له ژیر گل، له بایخ و کهم نابیته وه له سهر نهسل و نهسه بی خو لا نادن."

پیکه نین به ئه سپایی بزر ده بی، سئیه ری خه میکی شاراوه و مکوو تانه، خو ی دهخشینیه سهر گلینه ی چاوه جوانه کانی.

مه پرسه له شه پوولی دهریا و وه شوین ماسیه کی نهاسراو مه که وه،

توونیه تی خو ت به ناوی کانیه کی ولاته که مت بشکینه،

نهو جار به ئه سپایی وهره و گوئ رادیره.....

و مکوو ههموو کاتیک به بی دهنگی و له سه ره مخو هاته ژووره وه، مندالهکانی خه ریکی یاری شه ترهنج بوون. بی نهوه ی سه ریان لی بشیوئیی له تنیشتیان دانیشت و سه رنجی یارییه کی دان. پرساری بو دروست ببوو، که یارییه که تهواوو بوو، کوئی:

"پیم خوشه فیزی نهو یارییه م بکهن، به راستی زور قوول و سه رنج راکیشه!"

دوو سه ئی دوسنی کورمه کانی له وئ بوون، ههموو به خوشیه وه، ولامی نهو پرساریه میان داوه وشیه و چوئیه تی یاری کردنیان پیکوت و داویان لی کرد، بیت و له گهلان یاری بکا، به لام نهو دهلی:

"من فیعلن ته ماشاچیم، خوم فیز دهکم."

لهو شه وه، ههموو جاریک زور به حهوسه له چاوی له یارییه که دهکرد و به بی دهنگی خو ی مات دهدا.

روژیکی کوئی: "من پیم خوشه به تهووری جیدی قانونی شه ترهنج فیزیم."

یه کیک له کورمه کان کتیبی قانونی یاری شه ترنجی له نووسینی، خو سه روی روز به بو هینا.

له ئیداره که دههاته وه، پاروه نانئیکی دهخوار دو، نهگهر له دهر وه نیشی نهبوایه، له سووچیکی ژوور که دادهنیشت و کتیبیه که ی دهخوئنده وه، قهت حازر نهبوو یاری بکا. نهگهر کهس کاری به شه ترنج نهبوایه، له گهل خوئنده وه ی کتیبیه که،

خه ریکی شه ترهنج دهبوو. له دوا ی ماوه یهک، گهیشته بووه مسائیلی شه ترهنج و ههتا درانگانیک خو ی پیوه خه ریک دهکرد. له نیو نهو کو مهله لاوه ی که له مالی نهو کو دهبوونه وه، دوو کهس زور باشیان شه ترهنج دهرانی.

که کتیبیه که ی تهواوو کرد، شهوئیکی به کوره چکوله که ی کووت: "وه ره شه ترهنج بکهین!"

کورمه که ی کوئی: بابه خو تو شه ترهنج نازانی، ههتا ئیستا کایهت نهکردوه!

نهویش له سه ره خو به هیمنی دلئ: "عهیی یوخدی تو غلم، گیال توینه.

له گهل نهو دهستیان به یاری کرد، به دوو سه ئی حه ره که مت (جووله)، کورمه که ی کیش و مات کرد. له گهل ههر جووله یه که ی بهر انبه ره که ی، له بهر خو یه وه دهیکوت: "زور جوان و زور به جئ! نهو برده نهویه ته سادوفی بوو."

شوئینی نهو ریگایه،

له هیچ ریواریک مه پرسه،

پرسیسه ی هیچ کوچه ریک به شانی خو ت دامه ده،

پئ دامه نی له سه ر سئیه ری هیچ غه ربییک،

قتماغه ی برینی کون ههل مه کوله،

"کانئیکی ناوی لی دهخویه وه، بهر دی تبهه خه²"

ته نیا وهره دانیشه و

به ئه سپایی گوئ رادیره.....

کورمکه‌ی به تووریهوه: بابا دیسان بیکینهوه. ئەو جاریش ههمیسان بردیهوه. ئەو شهوه دانه به دانهایانی کیش و مات کرد، ههموو له شیهه کایهکردنهکه‌ی سه‌ریان سوورما بوو، دوا‌ی ماوهیهک شهتره‌نج وا فیریبوو، کهس لی نه‌ده‌بردهوه، زۆر جاریش مه‌سائیلی شهتره‌نجی داده نا و ده‌یکوت: ده‌حەلی کهن؟

تیشکی خۆر کهوتۆته سه‌ر ههموو به‌رزاییه‌کانی شاره‌ خنجیلانه‌که‌ی بۆکان، ههباس نا‌غا و سه‌لته‌نه‌خانم³،

ئەو دوو ئینسانه‌ پیرۆزه‌ هه‌تا سه‌رلووتکه‌ی مرۆفایه‌تی و ئینسانیت چوون و ئالای خۆشه‌هه‌ستییان به‌رز کرده‌وه.....

کۆلن، شه‌ویکی زستان، دوور له‌ و‌لات.
سوله‌یمان فهرشی

¹ - شاعیری شیعه‌ تورکیه‌کان، مه‌لایه‌ک بوو که نازناوی "ئاته‌ک"ی له‌ خۆی نابوو، شیعه‌مکانی به‌ شیه‌ه‌ی زاره‌کی بلاو ده‌کرده‌وه، کهس پینه‌ه‌زانی که شاعیر کئییه، پاش چهند سائیک پینان زانی و راپیچی زیندانیان کرد و عه‌باو عه‌مامه‌ی مه‌لایه‌تیشیان له‌ له‌شی دامالی و چاره‌نووسی بۆ نووسه‌ری ئەم دێران نادیار ماوته‌ه.

² - قسه‌ی باو و کالان

³ - ههباس نا‌غای ئەمین ناوه و سه‌لته‌نه‌خانمی و مه‌تن په‌رست